

Aar have stillet en Række Ændringsforslag til Finansloven. Det have vi undladt i Aar. Vi have ikke villet bringe Regeringen i en særlig vanskelig Stilling netop under de vanskelige Forhold, hvorunder den overtog Landets Styrelse. Der er det mærkelige, at dette Forslag er forelagt af én Regering og nu skal gennemføres af en anden.

Socialdemokratiet har aldrig nogensinde stemt for en Finanslov, og vi ville heller ikke gøre det i Aar. Den ærede Ordfører havde slet ikke behøvet at være nysgerrig i saa Henseende. Han kunde blot have henholdt sig til de Udtalelser, der findes i Betænkningen til Finanslovens 2den Behandling. Det hedder der: „Et Mindretal (K. M. Klausen, Marott og L. Rasmussen) udtaler sin Tilslutning til de af Forsvarsministeren foreslaaede Nedsættelser af Udgifterne til Militærvæsenet. Da Mindretallet nu som tidligere maa anse de nuværende saavel som de ny foreslaaede forøgede Militærforanstaltninger for at være økonomisk uoverkommelige og tillige at indeholde en Fare for Landet, er det fremdeles Modstandere heraf og ser sig derfor ikke i Stand til at stemme for de militære Budgetter.“ Enhver, der har læst denne Udtalelse, vil kunne vide, at det ikke var Socialdemokratiets Mening at stemme for denne Finanslov. Naar man ikke kan stemme for de 2 Budgetter, som indeholde 33 $\frac{1}{2}$ pCt. af samtlige Indtægter, kan man selvfølgelig heller ikke stemme for hele Finansloven. Men det er heller ikke nødvendigt, den kan udmærket godt blive vedtagen, selv om vi undlade at stemme. Den kan blive vedtagen, selv om de 2 meget smilende Herrer, det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) og det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack), ogsaa lade være at stemme. Regeringens eget Parti kan gennemføre den, naar vi andre sige: Stemmer ikke, ere vi ude over den Vanskelighed.

Den politiske Stilling er i Øjeblikket højst mærkelig. Vi have en Regering, der i sit eget Parti har 15 Medlemmer, 5 andre slutte sig dertil, saa at det bliver 20. Den støttes af 24 Socialdemokrater, men det bliver dog kun 44, medens der er 70 Medlemmer, der ikke kunne regnes som Støtte for Regeringen. Men jeg betragter

ogsaa denne Regering som rent midlertidig. Vi kunne ikke blive ved at leve under de nuværende politiske Forhold, der maa komme et virkeligt Opgør, og det vil ogsaa komme. Vi have Regeringens Chefs Ord for, at vi snart kunne vente at komme ud til nye Valg. Det var som et Eventyr, at den nuværende Regering kom til Magten, der var sikkert ingen af dens Medlemmer, der, da vi samledes i Efteraaret, havde tænkt sig dette, og der var egentlig heller ingen Grund til, at den forrige Regering skulde vige sit Sæde. Mistillidsvotum'et mod den fik jo kun 49 Stemmer mod 44, medens 13 undlod at stemme, og 7 vare fraværende. Der var altsaa ikke noget Flertal her, der udtalte sin Mistillid. Det vilde derfor have været naturligt, om Regeringen havde sagt: Der er ganske vist vedtaget et Mistillidsvotum, men det er vedtaget af et Mindretal, af 3 Partier, der ellers ikke kunne enes, den Sag ville vi forelægge for Vælgerne. Nu skulle I dømme, om vi skulle have et Mistillidsvotum eller ikke. Men det gjorde de Herrer ikke af 2 Grunde. De, som havde en ond Samvittighed, holdt ikke af at komme til Doms. Der var særlig 2 Ting, som man frygtede for at skulle staa til Regnskab for overfor den danske Vælgerbefolkning: den elendige finansielle Stilling, som deres Politik havde ført os ud i, og det usle Militærforlig, de havde lavet. Vælgerne vare ikke klare over de 2 Ting i Maj, men nu ere de klare derover, og derfor fandt de Herrer sig ganske roligt i at vige Magtens Sæde fremfor at gøre deres Pligt, opløse Folketinget og udskrive nye Valg. Det er derfor underligt, at den ærede Ordfører bebrejdede den nuværende Regering, at dens første Skridt ikke var at opløse Folketinget. Det havde været det ærede Medlems eget Partis Pligt at gøre det.

Jeg ønskede heller ikke, at Regeringen straks skulde have opløst Folketinget, fordi jeg ikke ønskede et Valg foretaget paa den bundretfærdige Valgkredsordning, som vi nu leve under. Det er den, der for en stor Del er Skyld i de højst abnorme politiske Forhold, vi have. Den kan aldrig give et sundt og ærligt Spejlbillede af den danske Vælgerbefolkning. Det var derfor saare naturligt, at Regerin-